

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับข้อมูลนี้ได้รวบรวมจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกรจำนวน 179 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ตามแบบสัมภาษณ์

ในการนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอน 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูล

ตอน 2 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินของกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ

ตอน 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอน 1 ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูล

1.1 เพศ

ผลการวิจัยในตารางที่ 1 พบว่าจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดจำนวน 179 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 94.41 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 5.59 และเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มพบว่า ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มประสบความสำเร็จ เป็นเพศชาย ร้อยละ 95.77 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 4.23 ส่วนผู้ให้ข้อมูลกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ เป็นเพศชาย ร้อยละ 89.19 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 10.81 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเกษตรกรในชนบทหรือในสังคมไทยนิยมให้เพศชายเป็นผู้นำครอบครัว ฉะนั้น เมื่อมีกิจกรรมใด ๆ กับครอบครัวเช่น การเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรก็จะมอบให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัวเพศชายจึงมีบทบาทและได้รับการยอมรับมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 1 เพศของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

เพศ	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	136	95.77	33	89.19	169	94.41
หญิง	6	4.23	4	10.81	10	5.59
รวม	142	100.00	37	100.00	179	100.00

1.2 อายุ

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดมีอายุเฉลี่ยประมาณ 49 ปี (49.18) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.65 โดยสมาชิกกลุ่มเกษตรกรส่วนมาก (ร้อยละ 40.78) มีช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี เมื่อเปรียบเทียบอายุสมาชิกกลุ่มเกษตรกรแต่ละกลุ่มพบว่า ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มประสบความสำเร็จมีอายุเฉลี่ย 46 ปี ส่วนผู้ให้ข้อมูลกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ มีอายุเฉลี่ย 51 ปี (ตารางที่ 2) ผลจากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มเกษตรกรในอำเภอจอมทองเป็นบุคคลที่ค่อนข้างมีอายุมากที่เป็นดังนี้ อาจเนื่องจากบุตรหลานในวัยหนุ่มสาว ไม่นิยมประกอบอาชีพการเกษตรซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน จึงเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในตัวจังหวัดเชียงใหม่ รับจ้างทั่วไป หรือเดินทางไปทำงานต่างประเทศ เป็นต้น

ตารางที่ 2 อายุของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

อายุ	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
21 - 30 ปี	3	2.15	1	3.36	4	2.24
31 - 40 ปี	36	25.81	6	16.35	42	23.46
41 - 50 ปี	61	43.01	12	31.73	73	40.78
51 - 60 ปี	34	23.65	11	28.37	45	25.14
มากกว่า 60 ปี	8	5.38	7	20.19	15	8.38
รวม	142	100.00	37	100.00	179	100.00
อายุเฉลี่ย = 46 ปี			51 ปี		49.18 ปี	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 8.46			11.23		10.65	

1.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ส่วนมากจบการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา โดยกลุ่มประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ มีสมาชิกจบการศึกษา ระดับประถมศึกษาถึงร้อยละ 92.47 และกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ มีสมาชิก ร้อยละ 91.89 จบชั้นประถมศึกษา (ตารางที่ 3) สมาชิกกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ร้อยละ 92.18 จึงจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่ง อวยชัย ประภัสสร (2532 : 41) ได้กล่าวว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้เป็นคนรุ่นเก่าที่ได้รับการศึกษาค่อนข้างต่ำและยึดการประกอบอาชีพการเกษตร เป็นอาชีพหลัก ส่วนคนรุ่นใหม่ที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้นไม่นิยมประกอบอาชีพการเกษตร เนื่องจาก มีอาชีพที่สามารถทำรายได้ดีกว่านั่นเอง

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

การศึกษา	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	4	3.22	1	2.70	5	2.79
จบชั้นประถมศึกษา	131	92.47	34	91.89	165	92.18
จบชั้นมัธยมศึกษา	2	1.08	2	5.41	4	2.23
จบอาชีวศึกษา	3	2.15	0	0.00	3	1.68
จบปริญญาตรีขึ้นไป	2	1.08	0	0.00	2	1.12
รวม	142	100.00	37	100.00	79	100.00

1.4 จำนวนแรงงานในครัวเรือน

จากการวิจัยในตารางที่ 4 พบว่าสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด มีแรงงานประกอบอาชีพการเกษตรไม่มากนัก กล่าวคือ มีแรงงานเฉลี่ยครอบครัวละ 3 คน โดยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มประสบความสำเร็จมีแรงงานในครัวเรือนมากที่สุด 6 คน จำนวน 2 ครอบครัว (ร้อยละ 1.08) มีแรงงานในครัวเรือนน้อยที่สุด 1 คน จำนวน 6 ครอบครัว (ร้อยละ 4.30) สำหรับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีแรงงานในครัวเรือนมากที่สุด 9 คน จำนวน 1 ครอบครัว (ร้อยละ 2.70) และที่มีแรงงานในครัวเรือนน้อยที่สุด 1 คน จำนวน 2 ครอบครัว (ร้อยละ 5.41) ฟิงพิศ คุดยพัชรและคณะ (2524: 7) ให้เหตุผลว่า กรณีนี้อาจเนื่องจากผลตอบแทนในภาคเกษตรมีรายได้ค่อนข้างต่ำ จึงเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานในครอบครัวไปสู่ภาคอุตสาหกรรมมาก รวมทั้งการเกษตรสมัยใหม่นิยมการใช้เครื่องจักรกล และเทคโนโลยีมาใช้ในการประกอบอาชีพการเกษตรมากขึ้น จึงทำให้จำนวนแรงงานภาคเกษตรลดลง

ตารางที่ 4 จำนวนแรงงานในครัวเรือนของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

แรงงาน	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	6	4.30	2	5.41
2 คน	48	34.01	8	21.62
3 คน	43	30.51	12	32.43
4 คน	28	19.35	6	16.22
5 คน	15	10.75	4	10.81
6 คน	2	1.08	2	5.41
7 คน	0	0.00	1	2.70
8 คน	0	0.00	1	2.70
9 คน	0	0.00	1	2.70
รวม	142	100.00	37	100.00
แรงงานเฉลี่ย = 2.92 คน			3.40 คน	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.15			2.38	

1.5 สภาพการถือครองที่ดิน

จากตารางที่ 5 พบว่าเกษตรกรกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จ มีสภาพการถือครองที่ดินของตนเองเฉลี่ยครัวเรือนละ 18.83 ไร่ ผู้ให้ข้อมูลมีที่ดินอยู่ในช่วง 11 – 20 ไร่ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.56 และกลุ่มเกษตรกรที่ไม่ประสบความสำเร็จมีที่ดินถือครองเป็นของตนเองเฉลี่ยครอบครัวละ 25.22 ไร่ มีที่ดินอยู่ในช่วง 11 – 20 ไร่ เช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 29.73

ตารางที่ 5 สภาพการถือครองที่ดินของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

การถือครองที่ดิน	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0 (ไม่มีที่ดิน)	2	1.08	2	5.40
1 – 10 ไร่	50	35.48	8	21.62
11 – 20 ไร่	51	36.56	11	29.73
21 – 30 ไร่	21	15.05	9	24.33
31 ไร่ ขึ้นไป	17	11.83	7	18.92
รวม	142	100.00	37	100.00
ถือครองเฉลี่ย = 18.43 ไร่			25.22 ไร่	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 13.87			19.47	

1.6 การประกอบอาชีพหลัก

สมาชิกกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จประกอบอาชีพการเกษตรมากที่สุด ร้อยละ 96.77 มีประกอบอาชีพปลูกข้าวส่วนราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 1.08 สำหรับกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีการประกอบอาชีพการเกษตรมากที่สุด ร้อยละ 86.48 และประกอบอาชีพปลูกข้าวส่วนราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 2.70 ผลการวิจัยอาจกล่าวได้ว่า สมาชิกส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักคือการเกษตร ซึ่งตรงกับข้อกำหนดหลักเกณฑ์ของกลุ่มเกษตรกรคือ ต้องเป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อยู่ในตำบลเดียวกันช่วยเหลือกันในการประกอบอาชีพการเกษตร (กองพัฒนาการบริหารงานเกษตร, ไม้ระบุรีพิมพ์ : 5 – 8)

ตารางที่ 6 การประกอบอาชีพหลักของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

อาชีพหลัก	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเกษตร	137	96.77	32	86.48
ค้าขาย	3	2.15	2	5.41
รับจ้าง	0	0	2	5.41
ปลูกข้าวส่วนราชการ	2	1.08	1	2.70
รวม	142	100.00	37	100.00

1.7 การประกอบอาชีพรอง

กลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จมีการประกอบอาชีพรองคือ ประกอบอาชีพการเกษตรมากที่สุด ร้อยละ 37.63 ประกอบอาชีพลูกจ้างส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด ร้อยละ 3.23 สำหรับกลุ่มเกษตรกรที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีการประกอบอาชีพรับจ้างเป็นอาชีพรองมากที่สุด ร้อยละ 28.85 และประกอบอาชีพลูกจ้างส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด ร้อยละ 4.09 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 การประกอบอาชีพรองของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

อาชีพรอง	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การเกษตร	53	37.63	4	9.61
ค้าขาย	23	16.13	3	7.93
รับจ้าง	20	13.98	11	28.85
ลูกจ้างส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ	5	3.23	1	4.09
ไม่มีอาชีพรอง	41	29.03	18	49.52
รวม	142	100.00	37	100.00

1.8 รายได้ในรอบปีที่ผ่านมา

กลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จจะมีรายได้เฉลี่ยครอบครัวละ 36,278.49 บาทต่อปี แต่ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเกษตรกรที่ไม่ประสบความสำเร็จมีรายได้เฉลี่ยครอบครัวละ 43,478.37 บาทต่อปี ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มมีรายได้อยู่ในเกณฑ์ต่ำเมื่อได้เปรียบเทียบกับการรายงานภาวะเศรษฐกิจปี 2535 ของธนาคารกสิกรไทย (2535:25) ที่รายงานว่า รายได้เฉลี่ยของประชากรทั่วประเทศประมาณ 51,211 บาทต่อคนต่อปี (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 รายได้ในรอบปีที่ผ่านมาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

รายได้	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า - 20,000 บาท	44	31.18	8	21.15
20,001 - 40,000 บาท	60	41.94	14	37.98
40,001 - 60,000 บาท	27	19.35	9	25.00
มากกว่า 60,000 บาท	11	7.53	6	15.87
รวม	142	100.00	37	100.00
รายได้เฉลี่ย = 36,278.49 บาท			43,478.37 บาท	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 23,556.91			31,762.04 บาท	

1.9 รายจ่ายในรอบปีที่ผ่านมา

กลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ มีรายจ่ายเฉลี่ยครอบครัวละ 29,161 บาทต่อปี และผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเกษตรกรที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีรายจ่ายเฉลี่ยครอบครัวละ 28,050 บาท ต่อปี (ตารางที่ 9) ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า รายจ่ายในรอบปีที่ผ่านมาของสมาชิกผู้ให้ข้อมูลกลุ่มประสบความสำเร็จ มีรายจ่ายมากกว่าผู้ให้ข้อมูลกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนแรงงานในครัวเรือนกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีมากกว่าจึงทำให้ค่าใช้จ่ายด้านแรงงานลดลง

ตารางที่ 9 รายได้ในรอบปีที่ผ่านมาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

รายจ่าย	กลุ่มเกษตรกร ที่ประสบความสำเร็จ		กลุ่มเกษตรกร ที่ไม่ประสบความสำเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า – 20,000 บาท	55	38.71	16	44.23
20,001 – 40,000 บาท	66	46.24	17	44.71
40,001 – 60,000 บาท	15	10.75	3	8.17
มากกว่า 60,000 บาท	6	4.30	1	2.89
รวม	142	100.00	37	100.00
รายจ่ายเฉลี่ย = 29,161 บาท			28,050 บาท	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 16,518.96			20,261.27	

ตอน 2 ความพึงพอใจและระดับความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ : ข้อเปรียบเทียบระหว่างสมาชิกกลุ่มที่ประสบความสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ

ผลการศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับการรับฝากเงินหรือการออมทรัพย์ การให้กู้เงิน การรวบรวมผลผลิตของสมาชิกไปจำหน่าย การจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่าย การส่งเสริมเผยแพร่วิชาการการให้บริการแก่สมาชิก การส่งเสริมสวัสดิการในหมู่สมาชิกและครอบครัว ทั้งในกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การรับฝากเงินหรือการออมทรัพย์

ผลการวิจัย (ตารางที่ 10) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ เกี่ยวกับเรื่อง การรับฝากเงินหรือออมทรัพย์ ในระดับปานกลางทุกรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกรายการเท่ากับ 2.84 เมื่อนำมาวิเคราะห์แยกประเภทกลุ่มประสบความสำเร็จ และกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ พบว่า กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีความพึงพอใจน้อย 2 รายการ คือ เรื่องหลักฐานการรับฝากเงินมีความรัดกุม (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50) และการบริการรับฝากเงินสะดวกรวดเร็ว (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.28)

ความพึงพอใจน้อยไป 2 รายการอาจเป็นเพราะว่า เรื่องหลักฐานการรับฝากเงินของกลุ่มประสบความสำเร็จ มีบัญชีหลักฐานการรับฝากเงินที่สามารถตรวจสอบได้ในขณะที่กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีหลักฐานทางบัญชีบกพร่อง บางครั้งไม่สามารถตรวจสอบได้ ดังนั้นความพึงพอใจในหลักฐานการรับฝากเงินจึงมีความแตกต่างกัน ส่วนเรื่องการบริการฝากเงินสะดวกรวดเร็ว นั้น สาเหตุอาจเนื่องมาจาก กลุ่มประสบความสำเร็จจะมีการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ สะดวกรวดเร็ว และแบ่งงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ ในทางตรงกันข้ามกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จยังมีการจัดการที่ไม่ดีพอ จึงเป็นสาเหตุให้ความพึงพอใจในการบริการรับฝากเงิน มีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติ เพื่อพิจารณาค่าความแตกต่างที่เกิดขึ้นเป็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นเป็นค่าความแตกต่างที่เกิดขึ้นจริงหรือเป็นเพียงความแตกต่างที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ พบว่า กลุ่มประสบความสำเร็จมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่าเป็นค่าความแตกต่างความพึงพอใจที่เกิดขึ้นแท้จริง โดยมีค่าความพึงพอใจของกลุ่มประสบผลสำเร็จสูงกว่าเพียง 4 รายการคือ

1. ความมั่นคงของกองทุนกลุ่มเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ 3.05
2. ความเชื่อถือในคณะกรรมการบริหารกองทุน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ 2.99
3. หลักฐานการรับฝากเงินมีความรัดกุม แต่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ 2.61
4. การบริการรับฝากเงินสะดวกรวดเร็ว แต่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ 2.59

แต่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการที่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ หรือแสดงว่าความแตกต่างความพึงพอใจที่เกิดขึ้นเป็นเพียงเหตุบังเอิญเป็นครั้งคราว 1 เรื่อง คือ ความมั่นใจในวิธีจัดการด้านการเงินของกลุ่ม

ตารางที่ 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจเรื่องการรับฝากเงินหรือการออมทรัพย์ของกลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ เรื่องการรับฝากเงิน หรือออมทรัพย์	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน) \bar{x}
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ความมั่นคงของกองทุน กลุ่มเกษตรกร	3.23	0.49	2.78	0.75	6.14**	3.01
2. ความเชื่อถือในคณะกรรมการบริหารกองทุน	3.04	0.51	2.94	0.70	1.47**	2.99
3. ความมั่นใจในวิธีจัดการ ด้านการเงิน	3.12	0.64	2.84	0.85	3.25	2.98
4. หลักฐานการฝากเงินมี ความรัดกุม	2.72	0.65	2.50	0.87	2.49**	2.61
5. การบริการรับฝากเงิน สะดวกรวดเร็ว	2.90	0.63	2.28	0.85	7.11	2.59
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.00	0.42	2.67	0.60	5.59**	2.59

หมายเหตุ เครื่องหมายทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.2 การให้กู้เงิน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเรื่องการให้กู้เงินแต่ละรายการในระดับปานกลางทุกรายการ และเมื่อค่าความพึงพอใจเฉลี่ยรวมทุกรายการก็มีค่าปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.58) เมื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อพิจารณาค่าความแตกต่างที่เกิดขึ้น เป็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นเพียงความแตกต่าง ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ พบว่า ค่าความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยรวมทุกรายการ ของความพึงพอใจสมาชิกจากกลุ่มประสบความสำเร็จไม่แตกต่างไปจากกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ (ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายชื่อของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มพบว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจระดับน้อยต่อ 2 รายการคือ การได้รับเงินกู้สะดวกรวดเร็ว (คะแนนเฉลี่ย 2.50) ความรู้สึกต่อจำนวนเงินที่กู้ได้ (คะแนนเฉลี่ย 2.26) ดังแสดงในตาราง 11

สำหรับเรื่อง การได้รับเงินกู้สะดวกรวดเร็วนั้นแม้ว่าจะมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 แต่ก็ไม่มี ความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างสมาชิกกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จและสมาชิกกลุ่มประสบความสำเร็จ ส่วนเรื่องความรู้สึกต่อจำนวนเงินที่กู้ได้ มีความแตกต่างระดับความพึงพอใจเกิดขึ้นจริงคือ ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มประสบความสำเร็จมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 2.20 แต่กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจสูงกว่าคือ 2.33 ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จมีนโยบายให้สมาชิกกู้ยืมเงินเป็นส่วนใหญ่ การดำเนินธุรกิจจัดหาสินค้าที่สมาชิกต้องการมาจำหน่ายมีเป็นส่วนน้อยจึงทำให้มีเงินกู้เฉลี่ยตามความต้องการของสมาชิกได้มากขึ้น ในขณะที่กลุ่มประสบความสำเร็จมีนโยบายทั้งการให้เงินกู้และดำเนินธุรกิจควบคู่กันไป ฉะนั้นเงินกลุ่มเกษตรกรจำนวนหนึ่ง ต้องแบ่งไปลงทุนเพื่อดำเนินธุรกิจจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่ายด้วยทำให้สมาชิกกลุ่มประสบความสำเร็จได้รับเงินกุน้อยคั้งนั้นความพึงพอใจจึงมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการให้เงินกู้ของกลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ เรื่อง การให้เงินกู้	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน) \bar{x}
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ระเบียบกฎเกณฑ์และ เงื่อนไขการกู้เงิน	2.75	0.75	2.75	0.88	0.08	2.75
2. ระยะเวลาการกำหนด ส่งเงินกู้พร้อมดอกเบี้ย	2.76	0.77	2.64	0.88	1.12	2.70
3. อัตราดอกเบี้ยที่กองทุน ตั้งไว้	2.63	0.76	2.71	0.90	-0.77	2.67
4. รับเงินกู้สะดวกรวดเร็ว	2.47	0.82	2.53	0.95	-0.53	2.50
5. จำนวนเงินที่กู้ได้	2.20	0.72	2.33	0.89	-1.27*	2.26
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	2.56	0.63	2.59	0.82	-2.31	2.58

หมายเหตุ

เครื่องหมายทางสถิติ

* = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.3 การรวบรวมผลผลิตของสมาชิกไปจำหน่าย

ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยรวมทุกรายการความพึงพอใจเรื่องการรวบรวมผลผลิตของสมาชิกไปจำหน่ายของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 2.06) แต่เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นความพึงพอใจแต่ละรายการ และจำแนกตามประเภทกลุ่มประสบความสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จพบว่า กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ มีความพึงพอใจน้อย 4 รายการ และไม่พึงพอใจ 1 รายการ คือเรื่องสถานที่เก็บรักษาผลผลิตของสมาชิกกลุ่ม ก่อนจำหน่าย (คะแนนเฉลี่ย 1.48) ส่วนในกลุ่มประสบความสำเร็จสมาชิก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเรื่องการรวบรวมผลผลิตของสมาชิกไปจำหน่ายในระดับน้อยทุกรายการรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 12

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่มประสบความสำเร็จมีค่าคะแนนเฉลี่ยทุกรายการสูงกว่ากลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ พึงพอใจต่อการซื้อขายผลผลิตของสมาชิกของกลุ่ม ในลำดับสุดท้าย

ทั้งนี้การที่ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ ไม่มีความพึงพอใจ ในเรื่องสถานที่เก็บรักษาผลผลิตของสมาชิกก่อนจำหน่ายนั้น สาเหตุอาจเนื่องจากกลุ่มเกษตรกรไม่มีสถานที่เก็บรักษาผลผลิต แต่ในกลุ่มเกษตรกรที่ประสบผลสำเร็จ ที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากทางราชการให้มีฉางรวบรวมผลผลิตของสมาชิกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจึง ไม่มีความพึงพอใจ

ตารางที่ 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการรวบรวมผลผลิตของสมาชิกไปจำหน่ายของกลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ เรื่องการรวบรวมผลผลิต ของสมาชิกไปจำหน่าย	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน)
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		\bar{x}
1. ความยินดีที่จะส่งผลผลิต ให้กลุ่มจำหน่าย	2.24	0.70	2.36	1.00	-1.19**	2.30
2. มีสถานที่เก็บรักษาผลผลิต ก่อนจำหน่าย	2.68	0.87	1.48	0.58	12.00**	2.08
3. รายได้กลุ่มเกษตรกร จัดจำหน่ายผลผลิต	2.10	0.61	1.96	0.83	1.64*	2.03
4. การบริการที่กลุ่ม จำหน่ายผลผลิต	2.06	0.66	1.95	0.81	1.28*	2.01
5. การซื้อขายผลผลิตของ สมาชิก	2.04	0.55	1.78	0.68	3.51*	1.91
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	2.22	0.52	1.91	0.65	4.54*	2.07

หมายเหตุ

เครื่องหมายทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.01

* = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4. การจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่าย

ผลการวิจัยในตารางที่ 13 พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่ายทุกรายการ ในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.80) เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แยกประเภทของกลุ่มประสบผลสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ พบว่าแต่ละกลุ่มมีความพึงพอใจแต่ละรายการในระดับปานกลางทุกรายการ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มทางสถิติพบว่า กลุ่มประสบผลสำเร็จมีค่าคะแนนเฉลี่ยแต่ละรายการสูงกว่ากลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการของกลุ่มประสบผลสำเร็จมีค่าสูงกว่ากลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จจริง ไม่เพียงแต่แตกต่างในบางครั้ง จำนวน 4 รายการคือ

1. การดำเนินธุรกิจตามจุดประสงค์เพื่อความมั่นคงของกลุ่มเกษตรกร (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.95)
2. ความพอใจราคาสินค้าที่กลุ่มเกษตรกรนำมาจำหน่าย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.86)
3. ความพอใจชนิดของสินค้าที่กลุ่มเกษตรกรจัดมาจำหน่าย (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.80)
4. ความพอใจการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดจำหน่ายสินค้า (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.76)

แต่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติซึ่งชี้ว่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่เกิดขึ้นในกลุ่มประสบผลสำเร็จ และกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จนั้นเพียงค่าแตกต่างที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ 1 รายการ คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจัดหาสินค้ามาจำหน่ายของสมาชิก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มเกษตรกรจะสอบถามความต้องการของสมาชิกก่อนการสั่งซื้อ ฉะนั้นความพึงพอใจจึงไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่ายของ
กลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ เรื่องการจัดหาสิ่งของที่ สมาชิกต้องการมาจำหน่าย	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน) \bar{x}
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การดำเนินธุรกิจตาม จุดประสงค์เพื่อความ มั่นคงของกลุ่ม	3.19	0.52	2.71	0.77	6.43**	2.95
2. ราคาสินค้าที่กลุ่มนำมา จำหน่าย	3.13	0.45	2.59	0.82	7.40**	2.86
3. ชนิดของสินค้าที่กลุ่ม นำมาจำหน่าย	3.03	0.43	2.57	0.89	6.00**	2.80
4. การบริหารงานของ เจ้าหน้าที่ผู้จัดจำหน่ายฯ	2.93	0.54	2.60	0.82	4.07**	2.77
5. การมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจจัดหาสินค้า	2.70	0.76	2.57	0.88	1.25	2.64
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	3.00	0.37	2.61	0.75	6.04**	2.80

หมายเหตุ

เครื่องหมายทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.5 การส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ

ผลการวิจัยพบว่าสมาชิกของกลุ่มที่ให้ข้อมูลทั้งหมดมีความพึงพอใจรวมด้านการส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการของกลุ่มในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.88) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านการส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ เทียบเคียงกันทางสถิติระหว่างกลุ่มประสบความสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ พบว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในเรื่องนี้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์จำแนกค่าคะแนนเฉลี่ยตามกลุ่มประสบความสำเร็จ และกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จและเทียบเคียงความแตกต่างทางสถิติแต่ละรายการแล้ว พบว่าผู้ให้ข้อมูลกลุ่มประสบความสำเร็จมีความพึงพอใจสูงกว่ากลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จจำนวน 4 รายการ ทั้งนี้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 รายการ คือ

1. ความพอใจที่จะรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่และสมาชิกอื่น ๆ (คะแนนเฉลี่ย 3.07)

2. ความพอใจที่จะร่วมมือและประสานกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร (คะแนนเฉลี่ย 3.07)

ทั้งนี้มี 2 รายการที่ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คือ

1. ความรู้สึกต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกลุ่มเกษตรกร (คะแนนเฉลี่ย 2.95)

2. ความรู้ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม (คะแนนเฉลี่ย 2.96)

โดยมีเพียงรายการเดียวที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างทางสถิติคือ เรียงความพึงพอใจต่อการได้รับความรู้และทักษะการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ เมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่ม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกของกลุ่มเป็นเกษตรกร ย่อมได้รับการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรทุกกลุ่ม ความพึงพอใจต่อด้านนี้จึงไม่มีความแตกต่าง (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของสมาชิกด้านการส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการของ
กลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ การส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการ	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน)
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		\bar{x}
1. ความพอใจที่จะรับฟังและ เปลี่ยนความคิดเห็นกับ เจ้าหน้าที่และสมาชิกอื่น	3.28	0.76	3.06	0.44	2.58**	3.17
2. ความพอใจที่จะร่วมมือและ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการเกษตร	3.09	0.72	3.05	0.44	0.41**	3.07
3. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบกลุ่ม	2.98	0.59	2.99	0.48	-0.17*	2.95
4. ความรู้ที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการเกษตร	2.89	0.68	3.03	0.53	-0.71**	2.96
5. การได้รับความรู้และทักษะ การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ฯ	2.04	0.72	2.48	0.76	-4.63	2.26
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	2.86	0.51	2.92	0.38	-1.25	2.88

หมายเหตุ

เครื่องหมายทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.01

* = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.6 การให้บริการแก่สมาชิก

ผลจากการวิจัย เมื่อวิเคราะห์ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด พบว่ามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมเกี่ยวกับเรื่องการให้บริการของคณะกรรมการในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.66) และเมื่อวิเคราะห์แยกพิจารณา ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจแต่ละรายการ โดยจำแนกตามประเภทของกลุ่ม ประสบผลสำเร็จหรือกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ พบว่ากลุ่มประสบผลสำเร็จมีความพึงพอใจน้อย 1 รายการคือ การแก้ไขปัญหาของคณะกรรมการรวดเร็วและถูกต้องรายละเอียดในตารางที่ 15

ส่วนการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มพบว่าส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจแต่ละรายการระดับปานกลาง 4 รายการ แต่มีเพียง 1 รายการ ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 2.50) แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน คือเรื่องการแก้ไขปัญหาของคณะกรรมการรวดเร็วและถูกต้อง โดยพบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจไม่แตกต่างกันทางสถิติทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากปัญหาของกลุ่มเกษตรกรเป็นปัญหาที่ละเอียด จำเป็นต้องรับความร่วมมือร่วมใจและเสียสละของสมาชิกอย่างจริงจัง รวมถึงสมาชิกต้องยอมรับเรื่องระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาจึงอาจเป็นเหตุผลที่สมาชิกทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อเรื่องนี้ได้

จากการวิเคราะห์ทางสถิติยังพบว่ามีเพียงเรื่องเดียวที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือเรื่องการบริหารของคณะกรรมการกลุ่มเกษตรกรแบบเป็นกันเอง (คะแนนเฉลี่ย 2.77) โดยพบว่ากลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จมีความพึงพอใจในเรื่องนี้สูงกว่ากลุ่มประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากกลุ่มมีวิธีสื่อสารอย่างเรียบง่ายเป็นกันเอง แตกต่างจากกลุ่มประสบผลสำเร็จมีบริการเป็นทางการ ทำให้ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำกว่ากลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ

ตารางที่ 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการให้บริการแก่สมาชิกกลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ เรื่องการบริการแก่สมาชิก	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน) \bar{x}
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การบริการแบบกันเอง	2.67	0.56	2.87	0.69	-2.70*	2.77
2. การบริการด้วยความ ยุติธรรม	2.65	0.56	2.84	0.66	-2.64	2.75
3. กรรมการได้ช่วยเหลือท่าน	2.63	0.67	2.71	0.73	-0.82	2.67
4. การให้บริการแก่สมาชิก อย่างทั่วถึง	2.59	0.66	2.62	0.73	-0.27	2.61
5. การแก้ไขปัญหารวดเร็ว ถูกต้อง	2.42	0.80	2.58	0.70	-1.77	2.50
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	2.59	0.48	2.72	0.62	-2.01*	2.66

หมายเหตุ

เครื่องหมายทางสถิติ

* = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.7 การส่งเสริมสวัสดิการในหมู่สมาชิกและครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมต่อทุกรายการ เกี่ยวกับการส่งเสริมสวัสดิการในหมู่สมาชิกและในระดับที่ไม่มีมีความพึงพอใจเลย (คะแนนเฉลี่ย 1.66) และเมื่อค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรวมด้านสวัสดิการเป็นรายการย่อยก็พบว่า รายการพึงพอใจน้อยในด้านการฝึกอบรมความรู้สวนที่ เหลืออีก 4 รายการไม่พึงพอใจเลย

เมื่อนำมาวิเคราะห์แยกเป็นรายการย่อย และจำแนกตามประเภทกลุ่มพบว่ากลุ่มประสบผลสำเร็จมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ต่อเรื่องการส่งเสริมสวัสดิการในหมู่สมาชิกและครอบครัวสูงกว่ากลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง 2 รายการคือ 1) การให้ทุนการศึกษาแก่บุตรหลานสมาชิกกลุ่ม (คะแนนเฉลี่ย 1.70) และกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จไม่มีความพึงพอใจต่อทุกรายการ และ 2) สวัสดิการเรื่องฌาปกิจศพแก่สมาชิกกลุ่ม (คะแนนเฉลี่ย 1.65) และรายละเอียดตารางที่ 16 ทั้งนี้เนื่องมาจาก 2 กิจกรรมดังกล่าวไม่มีการดำเนินการในกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จจึงทำให้มีความพึงพอใจแตกต่างกันทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ไม่แตกต่างกันอีก 3 รายการคือ

- 1) การฝึกอบรมความรู้ตามความต้องการของสมาชิกกลุ่ม (คะแนนเฉลี่ย 1.89)
- 2) การจัดงานสังสรรค์ให้กับสมาชิกกลุ่มทุกปี (คะแนนเฉลี่ย 1.55)
- 3) การจัดทัศนศึกษาให้แก่สมาชิก ไปดูงานเป็นครั้งครา (คะแนนเฉลี่ย 1.54) ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกิจกรรมปกติที่กลุ่มทั้งสองต้องดำเนินการจึงทำให้ความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการส่งเสริมสวัสดิการในหมู่สมาชิกและครอบครัว
ของกลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ การส่งเสริมสวัสดิการ	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน) \bar{x}
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การฝึกอบรมความรู้ตามความ ต้องการของสมาชิกกลุ่ม เกษตรกร	2.25	0.65	1.53	0.63	8.99	1.89
2. การให้ทุนการศึกษาแก่บุตร หลานสมาชิกกลุ่มเกษตรกร	2.04	0.72	1.35	0.52	8.41**	1.70
3. การให้สวัสดิการเรื่อง ฌาปนกิจศพแก่สมาชิก กลุ่มเกษตรกร	1.78	0.44	1.52	0.69	3.96**	1.65
4. การจัดงานสังสรรค์ให้กับ สมาชิกกลุ่มเกษตรกรทุกปี	1.73	0.47	1.37	0.50	5.87	1.55
5. การจัดทัศนศึกษาให้แก่ สมาชิก ไปดูงานเป็นครั้งคราว	1.71	0.46	1.37	0.48	5.81	1.54
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	1.90	0.42	1.43	0.48	8.25**	1.67

หมายเหตุ

เครื่องหมายทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

2.8 สรุป ระดับความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่: ข้อเปรียบเทียบระหว่างสมาชิกกลุ่มที่ประสบผลสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ

ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของสมาชิกที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรจำนวน 7 เรื่อง ของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกรายการเท่ากับ 2.50 เมื่อนำมาวิเคราะห์แยกประเภทกลุ่มประสบผลสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจระดับปานกลางที่เหมือนกันในเรื่อง 1) การรับฝากเงินหรือออมทรัพย์

2) การให้เงินกู้ 3) การจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่าย 4) การส่งเสริมและเผยแพร่วิชาการเกษตร 5) การให้บริการแก่สมาชิกและมีความพึงพอใจน้อยเหมือนกัน ได้แก่เรื่อง การรวบรวมผลผลิตจากสมาชิก ไปจำหน่ายและเรื่องการส่งเสริมสวัสดิการในหมู่สมาชิกและครอบครัว โดยกลุ่มประสบผลสำเร็จมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.59 และกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.41

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติพบว่ากลุ่มประสบผลสำเร็จและกลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จ มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 4 รายการในเรื่อง 1) การรับฝากเงินหรือออมทรัพย์ 2) การจัดหาสิ่งของที่สมาชิกต้องการมาจำหน่ายและ 3) การส่งเสริมสวัสดิการในหมู่สมาชิกและครอบครัวความพึงพอใจของสมาชิกทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 รายการ ในเรื่อง การรวบรวมผลผลิตจากสมาชิก ไปจำหน่ายและการให้บริการแก่สมาชิกส่วนความพึงพอใจของสมาชิกทั้ง 2 กลุ่ม ที่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติคือ เรื่องการให้เงินกู้และการส่งเสริมเผยแพร่วิชาการ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 สรุปค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร

ความพึงพอใจ การดำเนินงานของกลุ่ม เกษตรกร	ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ				t	รวม (179 คน) \bar{x}
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การส่งเสริมและเผยแพร่ วิชาการเกษตร	2.86	0.51	2.92	0.38	-1.25	2.88
2. การรับฝากเงินหรือออมทรัพย์	3.00	0.42	2.67	0.60	5.59**	2.84
3. การจัดหาสิ่งของที่สมาชิก ต้องการมาจำหน่าย	3.00	0.37	2.61	0.75	6.04**	2.81
4. การให้บริการแก่สมาชิก	2.59	0.48	2.72	0.62	-2.01*	2.66
5. การให้เงินกู้	2.56	0.63	2.59	0.82	-0.31	2.58
6. การรวบรวมผลผลิตจาก สมาชิกไปจำหน่าย	2.22	0.52	1.90	0.65	4.54*	2.06
7. การส่งเสริมสวัสดิการใน หมู่สมาชิกและครอบครัว	1.90	0.42	1.43	0.48	8.25**	1.67
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	2.59	0.24	2.41	0.42	3.97**	1.50

หมายเหตุ

เครื่องหมายทางสถิติ

** = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.01

* = มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ตอน 3 ปัญหาที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรในการดำเนินธุรกิจนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเป็นหมวดหมู่เกี่ยวกับสาเหตุบางประการจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกรด้วยกันเอง การเงินของกลุ่มเกษตรกร วัตถุประสงค์และ การดำเนินกิจกรรมกลุ่มเกษตรกรดังรายการแยกตามหมวดหมู่ดังนี้ (ตารางที่ 18 - 22)

3.1 ปัญหาที่เกิดจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

ผลการวิจัย (ตารางที่ 18) พบว่าปัญหาต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดให้ความสำคัญ “น้อย” (คะแนนเฉลี่ย 1.58) โดยให้ความสำคัญต่อปัญหาความไม่เข้าใจในบทบาทของสมาชิกเป็นลำดับแรก รองลงมาคือความรับผิดชอบของสมาชิก การขัดแย้งความคิดเห็น ความสามัคคีเสียสละเพื่อประโยชน์กลุ่ม และปัญหาผลประโยชน์ในกลุ่มเกษตรกรเป็นลำดับสุดท้ายเพื่อจําแนกตามประเภทของกลุ่มปรากฏผลดังนี้

1. กลุ่มประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญของปัญหาทุกรายการ ในระดับปานกลาง(คะแนนเฉลี่ย 1.68) โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

ปัญหาปานกลาง 2 รายการคือ

- 1) ความไม่เข้าใจบทบาทของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
- 2) ความรับผิดชอบของสมาชิกที่มีต่อกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาน้อย 3 รายการคือ

- 1) ความขัดแย้งด้านความสามัคคีและการเสียสละเวลาทำงานส่วนรวมของกลุ่มเกษตรกร
- 2) ความขัดแย้งทางความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
- 3) ความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ภายในกลุ่มเกษตรกร

2. กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญต่อปัญหาทุกรายการในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 1.47) โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

ปัญหาน้อย

- 1) ความไม่เข้าใจบทบาทของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
- 2) ความรับผิดชอบของสมาชิกที่มีต่อกลุ่มเกษตรกร
- 3) ความขัดแย้งทางความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
- 4) ความขัดแย้งด้านความสามัคคีและการเสียสละเวลาทำงานส่วนรวมของกลุ่มเกษตรกร
- 5) ความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ภายในกลุ่มเกษตรกร

ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ปัญหาความไม่เข้าใจในบทบาทของสมาชิกผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความสำคัญของปัญหา ลำดับแรก เพราะสมาชิกกลุ่มไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและไม่รู้จักหลักการดำเนินงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และลำดับที่สอง ปัญหาความรับผิดชอบของสมาชิก อาจเป็นเพราะว่าสมาชิกยังให้ความสำคัญต่อส่วนรวมน้อย

ตารางที่ 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาที่เกิดจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาที่เกิดจากสมาชิก กลุ่มเกษตรกร	คะแนนเฉลี่ยความสำคัญของปัญหา				รวม (179 คน)	ลำดับที่
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. สมาชิกไม่เข้าใจบทบาท กลุ่มเกษตรกร	1.85	0.42	1.60	0.56	1.73	1
2. ความรับผิดชอบของสมาชิก	1.77	0.45	1.59	0.57	1.68	2
3. ขัดแย้งทางความคิดเห็น	1.59	0.58	1.46	0.54	1.52	3
4. ความสามัคคีและการเสียสละ เวลาทำงานส่วนรวม	1.65	0.54	1.38	0.54	1.53	4
5. ผลประโยชน์ภายในกลุ่ม เกษตรกร	1.52	0.56	1.33	0.51	1.43	5
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	1.68	0.24	1.47	0.42	1.58	

3.2 ปัญหาที่เกิดจากการเงินของกลุ่มเกษตรกร

ผลจากการวิจัยในตารางที่ 19 พบว่า ประเด็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดจากการเงินของกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดให้ความสำคัญในระดับ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ย 1.94) โดยให้ความสำคัญต่อปัญหาการขาดแคลนเงินที่จะนำมาลงทุนในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มในลำดับแรก เมื่อแยกประเด็นความสำคัญของปัญหา ตามการจำแนกประเภทของกลุ่ม ได้ดังนี้

1. กลุ่มประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญปัญหาที่เกิดจากการเงินของกลุ่มในระดับ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ย 1.91) โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาตามค่าคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้

ปัญหามาก 2 รายการคือ

- 1) วงเงินกู้มาดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเกษตรกร ไม่เพียงพอกับความต้องการของสมาชิก
- 2) การขาดแคลนเงินที่จะนำมาลงทุนในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาปานกลาง 1 รายการคือ

- 1) ความช่วยเหลือและสนับสนุนเรื่องการเงินและวัสดุอุปกรณ์ จากหน่วยราชการ หรือเอกชนอื่น ๆ

ปัญหาน้อย 2 รายการคือ

- 1) แหล่งเก็บรักษาเงินของกลุ่มเกษตรกรเพียงพอ
- 2) คณะกรรมการไม่สามารถนำเงินสวมาให้ตรวจนับได้

2. กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ให้ความสำคัญของปัญหาทุกรายการในระดับ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ย 1.97) โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

ปัญหามาก 2 รายการคือ

- 1) การขาดแคลนเงินที่จะนำมาลงทุนในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกร
- 2) วงเงินกู้มาดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเกษตรกรไม่เพียงพอกับความต้องการของสมาชิก

ปัญหาปานกลาง 1 รายการคือ

- 1) ความช่วยเหลือและสนับสนุนเรื่องการเงินและวัสดุอุปกรณ์ จากหน่วยราชการหรือเอกชนอื่น ๆ

ปัญหาน้อย 2 รายการคือ

- 1) คณะกรรมการไม่สามารถนำเงินสดมาตรวจนับได้
- 2) แหล่งเก็บรักษาเงินของกลุ่มเกษตรกรดีเพียงพอ

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการขาดแคลนเงินที่จะนำมาลงทุนในการดำเนินธุรกิจของกลุ่ม และวงเงินก็ไม่เพียงพอกับความต้องการมีความสำคัญปัญหาของแต่ละกลุ่มในระดับมาก เนื่องจากสมาชิกกลุ่มขาดแคลนและต้องการเงินเพื่อการลงทุนทางการเกษตรอยู่มากทั้ง 2 กลุ่ม

ตารางที่ 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาที่เกิดจากการเงินของกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาที่เกิดจากสมาชิก การเงินของกลุ่มเกษตรกร	คะแนนเฉลี่ยความสำคัญของปัญหา				รวม (179 คน)	ลำดับที่
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. การขาดแคลนเงินมาลงทุน ในการดำเนินธุรกิจของกลุ่ม	2.35	0.70	2.51	0.64	2.43	1
2. วงเงินกู้ของกลุ่มเกษตรกร ไม่เพียงพอกับความต้องการ ของสมาชิก	2.40	0.68	2.42	0.65	2.41	2
3. ความช่วยเหลือฯ ด้าน การเงินและวัสดุอุปกรณ์ จากหน่วยราชการหรือ เอกชนอื่น ๆ มีบ้างหรือไม่	1.84	0.54	2.16	0.67	2.00	3
4. แหล่งเก็บรักษาเงินของกลุ่ม เกษตรกร	1.52	0.54	1.37	0.56	1.45	4
5. คณะกรรมการไม่สามารถ นำเงินสดมาตรวจนับได้	1.43	0.52	1.41	0.49	1.42	5
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม		1.91	0.33	1.97	0.46	1.94

3.3 ปัญหาที่เกิดจากวัสดุสิ่งของและครุภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกร

ผลการวิจัยจากตารางที่ 20 พบว่า ความสำคัญของปัญหาที่เกิดจากวัสดุสิ่งของและครุภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกร ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดในระดับ “น้อย” (คะแนนเฉลี่ย 1.59) โดยให้ความสำคัญต่อปัญหาร้านค้ามีสภาพไม่เหมาะกับการดำเนินธุรกิจในระดับแรกสามารถแยกระดับความสำคัญของปัญหาตามประเภทของกลุ่ม

1. กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ให้ความสำคัญของปัญหาทุกรายการในระดับ “น้อย” (คะแนนเฉลี่ย 1.46) และให้ความสำคัญระดับน้อยต่อปัญหาทั้ง 5 รายการ โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) ร้านค้ามีสภาพไม่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจ
- 2) สถานที่ตั้งอยู่ห่างไกลชุมชน
- 3) แหล่งเก็บสินค้าเพื่อจำหน่ายไม่เหมาะสม
- 4) สินค้าที่จำหน่ายไม่ตรงกับความต้องการของสมาชิก
- 5) คุณภาพสินค้าไม่ดี

2. กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ให้ความสำคัญของปัญหาทุกรายการในระดับ “ปานกลาง” (คะแนนเฉลี่ย 1.71) โดยเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

ปัญหาปานกลาง 3 รายการคือ

- 1) ร้านค้ามีสภาพไม่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจ
- 2) แหล่งเก็บสินค้าเพื่อจำหน่ายไม่เหมาะสม
- 3) สถานที่ตั้งสำนักงานอยู่ห่างไกลชุมชน

ปัญหาน้อย 2 รายการคือ

- 1) สินค้าที่จำหน่ายไม่ตรงกับความต้องการของสมาชิก
- 2) คุณภาพสินค้าไม่ดี

จากการศึกษามีข้อสังเกตในตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มไม่ประสบความสำเร็จให้ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลางถึง 3 รายการ คือ ปัญหาสภาพร้านค้า แหล่งเก็บสินค้าไม่เหมาะสม และสถานที่ตั้งสำนักงานอยู่ห่างไกล ในขณะที่กลุ่มประสบความสำเร็จให้ความสำคัญระดับน้อยทุกรายการ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากในกลุ่มที่ประสบผลสำเร็จ มีกิจกรรมจำหน่ายสินค้าของสมาชิก จำหน่ายปัจจัยการผลิตต่าง ๆ และเป็นสำนักงานบริการเป็นต้นจึงมีการจัดสถานที่ และการเลือกที่ตั้งสำนักงานให้สะดวกต่อการบริการแก่สมาชิก ในขณะที่กลุ่มไม่ประสบผลสำเร็จมีกิจกรรมธุรกิจน้อย โดยมีเฉพาะการจำหน่ายปุ๋ยเคมีเท่านั้นในบางกลุ่มความสำคัญของปัญหาแต่ละกลุ่มซึ่งต่างกัน

ตารางที่ 20 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาที่เกิดจากวัสดุสิ่งของและครุภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาที่เกิดจากวัสดุสิ่งของ และครุภัณฑ์กลุ่มเกษตรกร	คะแนนเฉลี่ยความสำคัญของปัญหา				รวม (179 คน)	ลำดับที่
	กลุ่มสำเร็จ		กลุ่มไม่สำเร็จ			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ร้านค้ามีสภาพไม่เหมาะสม กับการดำเนินธุรกิจ	1.66	0.48	1.98	0.56	1.82	1
2. แหล่งเก็บสินค้าเพื่อจำหน่าย ไม่เหมาะสม	1.59	0.49	1.96	0.58	1.78	2
3. สถานที่ตั้งสำนักงานอยู่ห่าง ไกลชุมชน	1.62	0.49	1.83	0.61	1.73	3
4. สินค้าที่จำหน่ายไม่ตรงกับ ความต้องการของสมาชิก	1.24	0.43	1.39	0.49	1.32	4
5. คุณภาพสินค้าไม่ดี	1.20	0.41	1.41	0.59	1.31	5
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	1.46	0.28	1.71	0.43	1.59	

3.4 ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร

ผลจากการวิจัยในตารางที่ 21 พบว่า ความสำคัญของปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานหรือกิจกรรมของกลุ่มเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ให้ความสำคัญต่อทุกรายการของปัญหานี้ ในระดับน้อย (คะแนนเฉลี่ย 1.58) โดยให้ความสำคัญต่อปัญหาด้านการดำเนินธุรกิจของกลุ่มในลำดับแรก สามารถแยกระดับความสำคัญของปัญหาตามประเภทของกลุ่มได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ให้ความสำคัญของปัญหาทุกรายการในระดับ “น้อย” และให้ความสำคัญระดับน้อยต่อปัญหาทั้ง 5 รายการ โดยเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) ด้านความรู้และประสบการณ์ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
- 2) ด้านงานส่วนตัวของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร
- 3) ด้านงานส่วนรวมของสมาชิก
- 4) ด้านการดำเนินธุรกิจกลุ่มเกษตรกร
- 5) ด้านความรู้และประสบการณ์ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

2. กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ให้ความสำคัญของปัญหาทุกรายการในระดับ “น้อย” เมื่อจำแนกรายละเอียดของปัญหา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลางเพียงรายการเดียวคือ ปัญหาด้านการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรนั่นเอง

สำหรับปัญหาของสมาชิกกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ ต่อการดำเนินธุรกิจในอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ต้องได้รับการแก้ไขคือ ด้านการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกร

การพิจารณาในภาพรวมเรื่อง ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานหรือกิจกรรมของกลุ่มเกษตรกร ของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มพบว่าเป็น “ปัญหาน้อย” โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.68 และสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยรวมจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกร (คะแนนเฉลี่ยรวม 1.66) ด้านความรู้และประสบการณ์ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร (คะแนนเฉลี่ยรวม 1.61) ด้านความรู้และประสบการณ์ของคณะกรรมการ (คะแนนเฉลี่ยรวม 1.57) ด้านงานส่วนตัวของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร (คะแนนเฉลี่ยรวม 1.55) ด้านงานส่วนรวมของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร (คะแนนเฉลี่ยรวม 1.53)

สรุป

ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 2 กลุ่ม ระบุปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานหรือกิจกรรมของกลุ่มเกษตรกร ว่า เป็นปัญหาระดับปานกลางมี 1 เรื่อง คือ 1) ด้านการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกร ส่วนที่เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยมี 4 เรื่องคือ 1) ด้านความรู้และประสบการณ์ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร 2) ด้านความรู้และประสบการณ์ของคณะกรรมการ 3) ด้านงานส่วนตัวของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร 4) ด้านงานส่วนรวมของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก การดำเนินธุรกิจมีปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้องหลายอย่างที่คุณกลุ่มเกษตรกรยังไม่สามารถดำเนินกิจกรรมได้ครบวงจร จึงเป็นปัญหาที่ควรได้รับแก้ไข สำหรับความรู้และประสบการณ์ของสมาชิกพบว่าปัญหาน้อย เพราะว่าสมาชิกส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ฉะนั้น จึงมีความรู้และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพเป็นอย่างดี ส่วนความรู้และประสบการณ์ของคณะกรรมการยังเป็นปัญหาเล็กน้อย เนื่องจากคณะกรรมการไม่ค่อยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ และไม่สนใจกับกฎระเบียบและข้อบังคับมากนัก

ตารางที่ 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาการดำเนินงาน กลุ่มเกษตรกร	คะแนนเฉลี่ยความสำคัญของปัญหา				รวม (179 คน)	ลำดับที่
	กลุ่มสำเร็จ		กลุ่มไม่สำเร็จ			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินธุรกิจของ กลุ่มเกษตรกร	1.53	0.50	1.78	0.66	1.66	1
2. ด้านความรู้และประสบการณ์ ของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร	1.60	0.59	1.61	0.60	1.61	2
3. ด้านความรู้และประสบการณ์ ของคณะกรรมการ	1.47	0.50	1.66	0.62	1.57	3
4. ด้านงานส่วนตัวของสมาชิก กลุ่มเกษตรกร	1.60	0.49	1.50	0.59	1.55	4
5. ด้านงานส่วนรวมของสมาชิก	1.56	0.50	1.50	0.58	1.53	5
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	1.55	0.41	1.61	0.31	1.58	

3.5 สรุป ปัญหาที่มีต่อการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกรในอำเภอจอมทอง จังหวัด เชียงใหม่

สำหรับปัญหาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรในการดำเนินธุรกิจนั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมี ปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทุกรายการเท่ากับ 1.67 เมื่อนำมาจำแนกตาม ประเภทของกลุ่มปรากฏผลดังนี้ (ตารางที่ 22)

1. กลุ่มประสบความสำเร็จ พบว่ามีปัญหาน้อยในเรื่องการดำเนินธุรกิจของกลุ่ม เกษตรกร โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 1.65 สามารถแยกประเภทของปัญหาได้ดังนี้

ปัญหาปานกลาง 2 รายการ คือ

- 1) ปัญหาที่เกิดจากการเงินของกลุ่มเกษตรกร
- 2) ปัญหาที่เกิดจากสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาน้อย 2 รายการ คือ

- 1) ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร
- 2) ปัญหาที่เกิดจากวัสดุสิ่งของและครุภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกร

2. กลุ่มไม่ประสบความสำเร็จ พบว่ามีปัญหาน้อยในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มเกษตรกร โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 1.69 สามารถแยกประเภทของปัญหาได้ดังนี้

ปัญหาปานกลาง 2 รายการ คือ

- 1) ปัญหาที่เกิดจากการเงินของกลุ่มเกษตรกร
- 2) ปัญหาที่เกิดจากวัสดุสิ่งของและครุภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาน้อย 2 รายการ คือ

- 1) ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร
- 2) ปัญหาที่เกิดจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

ตารางที่ 22 สรุปค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาที่มีต่อการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกร

ปัญหาการดำเนินงาน กลุ่มเกษตรกร	คะแนนเฉลี่ยความสำคัญของปัญหา					ลำดับที่
	กลุ่มสำเร็จ (142 คน)		กลุ่มไม่สำเร็จ (37 คน)		รวม (179 คน)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	
1. ปัญหาที่เกิดจากการเงินของ กลุ่มเกษตรกร	1.91	0.33	1.97	0.46	1.94	1
2. ปัญหาที่เกิดจากวัสดุสิ่งของ และครุภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกร	1.46	0.28	1.71	0.43	1.59	2
3. ปัญหาที่เกิดจากสมาชิกกลุ่ม	1.68	0.24	1.47	0.42	1.58	3
4. ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงาน ของกลุ่มเกษตรกร	1.55	0.41	1.61	0.31	1.58	4
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม	1.65	0.20	1.69	0.31	1.67	